

naj nalepi v tisti pokrov (glej sliko!), in sicer: I. kromova rumena št. 1; II. zemeljska rumenica (oker); III. žgana siena; IV. karmin št. 1 ali 2; V. cinober št. 1 ali 2; VI. berlinska modra; VII. Paynejeva siva. Iz teh barv dobiš lahko vse druge s primernim mešanjem — samo znati je treba!

Težko slovo lastovic.

Lastovice mojega soseda
gnezdo zapustile so težkó;
dolgo obletavale so hišo
in cvrčale žalostno v slovo.

»Ljube lastovice v moji hiši
gnezdijo že dolgo vrsto let;
a tako težkó kot letos niso
še odpravljale od tod se v svet.

V vežo letale in sedale so
v gnezdo, s kljunčki ga poljublja joč.
Zadnja ptička se je poslovila,
sosed pa pripomnil je, rekoč:

Mislim, najbrž to pomeni nekaj:
ali ptičic več ne bo nazaj
iz tujine, kjer jih smrt ugrabi,
ali pa udari zlo v naš kraj...«

»Moj Bog!« zdaj zafarna še soseda,
»tudi mene slutnja zla teži
in mi zbuja tožne, mračne misli,
da srce se huđega boji!«

Fr. Rojec.

Ženjica.

Ženjica nenavadna pač je smrt.
Kaj mar je njej pomlad, poletje,
ni zima ne in ne jesen!
Ob vsaki uri dan in noč
za košnjo zrel kak klas je njen.

Pozdravlja ta jo, leke zbira drugi,
žele si je, se je bojé. —
A neizprosna svojo pot koraka,
kot solnce kaplje — rose pije žitja,
prevaja jih iz luči v sence mraka.

Lekovi kose ji ne otopel
Le eno je, kar zmaga smrt,
čeprav si v prah, v pepel bil strt:
Življenje, drugim posvečeno,
nikdar ne bo ti izgubljenol

Andrej Rapè.

